

**Υπόθεση C-242/20**

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως**

**Ημερομηνία καταθέσεως:**

8 Ιουνίου 2020

**Αιτούν δικαστήριο:**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Κροατία)

**Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:**

6 Μαΐου 2020

**Εκκαλούσα:**

HRVATSKE Šume d.o.o., Ζάγκρεμπ, ως νόμιμη διάδοχος της HRVATSKE ŠUME javno poduzeće za gospodarenje šumama i šumskim zemljištima u Republici Hrvatskoj, p.o., Ζάγκρεμπ

**Εφεσίβλητη:**

BP EUROPA SE, ως νόμιμη διάδοχος της DEUTSCHE BP AG, η οποία ήταν νόμιμη διάδοχος της THE BURMAH OIL (Deutschland), GmbH

---

[Παραλειπόμενα]

Αντικείμενο: Προδικαστική παραπομπή - Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις

Αιτούν δικαστήριο

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (ανώτερο εμποροδικείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) [παραλειπόμενα]

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης [παραλειπόμενα]:

Εκκαλούσα: HRVATSKE ŠUME d.o.o.[,] Ζάγκρεμπ, [παραλειπόμενα] ως νόμιμη διάδοχος της HRVATSKE ŠUME javno poduzeće za gospodarenje šumama i šumskim zemljištima u Republici Hrvatskoj p.o. [,] Zagreb [ΚΡΟΑΤΙΚΑ ΔΑΣΗ, δημόσια επιχείρηση για τη διαχείριση δασών και δασικών εκτάσεων στη

Δημοκρατία της Κροατίας, εδρεύουσα στο Ζάγκρεμπ] [παραλειπόμενα], στο εξής: εκκαλούσα

Εφεσίβλητη: BP EUROPA SE, Αμβούργο, [παραλειπόμενα], ως νόμιμη διάδοχος της DEUTSCHE BP AG, [παραλειπόμενα], η οποία ήταν νόμιμη διάδοχος της THE BURMAH OIL (Deutschland) GmbH, [παραλειπόμενα], στο εξής: εφεσίβλητη

Συνοπτική έκθεση του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης και των πραγματικών περιστατικών, περιεχόμενο των εφαρμοστέων εθνικών διατάξεων και παράθεση των λόγων για τους οποίους το αιτούν δικαστήριο ζητεί την ερμηνεία διατάξεων του δικαίου της Ένωσης:

Στην υπό κρίση υπόθεση, το Trgovački sud u Zagrebu (εμποροδικείο του Ζάγκρεμπ, Κροατία) [παραλειπόμενα] έκρινε εαυτόν αναρμόδιο και απέρριψε την αγωγή ελλείψει διεθνούς δικαιοδοσίας των κροατικών δικαστηρίων. Η ενάγουσα άσκησε έφεση κατά της διατάξεως αυτής ενώπιον του Visoki trgovački sud (ανώτερου εμποροδικείου, Κροατία) [παραλειπόμενα].

Η διαδικασία ενώπιον του Trgovački sud u Zagrebu (εμποροδικείου του Ζάγκρεμπ) κινήθηκε με αγωγή της 1ης Οκτωβρίου 2014, την οποία άσκησε η ενάγουσα υποστηρίζοντας ότι το Vrhovni sud Republike Hrvatske (Ανώτατο Δικαστήριο, Κροατία), με την απόφασή του της 21ης Μαΐου 2009, [σελ. 2 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα] μεταρρύθμισε τις προγενέστερες αποφάσεις και αποφάνθηκε ότι η διαταχθείσα σε βάρος της ενάγουσας αναγκαστική εκτέλεση βάσει τελεσίδικης διατάξεως περί εκτελέσεως του Trgovački sud u Zagrebu (εμποροδικείου του Ζάγκρεμπ) ήταν άκυρη. Η απόφαση αυτή υποχρέωσε επίσης τις εναγόμενες στην εν λόγω υπόθεση να αποδώσουν στην ενάγουσα της υπό κρίση υποθέσεως, εντός προθεσμίας 8 ημερών, τα δικαστικά έξοδα ύψους 299 974,65 HRK και απέρριψε τα αιτήματα της εναγομένης στην υπό κρίση υπόθεση καθώς και τα αιτήματα της πρώτης εναγομένης περί καταβολής εξόδων ύψους 31 480,90 HRK.

Προηγουμένως, το Trgovački sud u Zagrebu (εμποροδικείο του Ζάγκρεμπ) είχε διατάξει, με διάταξή του περί εκτελέσεως και κατόπιν αιτήσεως της προκατόχου της εναγομένης στην υπό κρίση υπόθεση, την αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της εταιρίας FUTURA d.o.o., Ζάγκρεμπ, και δη διά της κατασχέσεως ληξιπρόθεσμης χρηματικής απαιτήσεως της καθής η εκτέλεση σε βάρος της ενάγουσας στην υπό κρίση υπόθεση και οφειλέτριας της καθής η εκτέλεση, και διά της εκχωρήσεώς της στην προκάτοχο της εναγομένης στην υπό κρίση υπόθεση και αιτούσα την εκτέλεση, με σκοπό την είσπραξή της. Η ενάγουσα, ως φερόμενη οφειλέτρια της καθής η εκτέλεση, άσκησε ανακοπές, οι οποίες όμως δεν είχαν ανασταλτικό αποτέλεσμα επί της διαδικασίας εκτελέσεως, με αποτέλεσμα την αναγκαστική είσπραξη της απαιτήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτελέσεως, και δη διά της παρακρατήσεως, από τον λογαριασμό της ενάγουσας, στις 11 Μαρτίου 2003, συνολικού ποσού 3 792 600,87 HRK και της μεταβιβάσεώς του στην εναγομένη.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η ενάγουσα για να διαπιστωθεί η ακυρότητα της αναγκαστικής εκτελέσεως που είχε διαταχθεί σε βάρος της διαπιστώθηκε, με την απόφαση του Vrhovni sud (Ανώτατου Δικαστηρίου) της 21ης Μαΐου 2009, [παραλειπόμενα] ότι η αναγκαστική εκτέλεση δεν ήταν έγκυρη και ότι, επομένως, η εναγομένη δεν κατέστη δανείστρια της ενάγουσας στην υπό κρίση υπόθεση με αποτέλεσμα, από την τελεσιδικία της εν λόγω αποφάσεως του Vrhovni sud (Ανώτατου Δικαστηρίου) να έχει εκλείψει η νομική βάση για την είσπραξη του ποσού που διεκδικούσε η εναγομένη στην υπό κρίση υπόθεση από την ενάγουσα. Η εναγομένη όφειλε, συνεπώς, να επιστρέψει στην ενάγουσα, βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, τα ποσά που είχε εισπράξει αχρεωστήτως δυνάμει της κινηθείσας σε βάρος της ενάγουσας διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, με τους νόμιμους τόκους υπερημερίας.

Δυνάμει των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, σε τέτοιου είδους υποθέσεις μπορεί να υποβληθεί, στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας εκτελέσεως, ανταίτηση για την άρση των αποτελεσμάτων της αναγκαστικής εκτελέσεως, αλλά το αργότερο εντός προθεσμίας ενός έτους από την ημερομηνία ενάρξεως της εκτελέσεως και, για τον λόγο αυτόν, η ενάγουσα κίνησε χωριστή ένδικη διαδικασία για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων, διότι έπαυσε μεταγενέστερα να υφίσταται νόμιμη αιτία για τον πλουτισμό. Ο κανόνας που αφορά την προθεσμία υποβολής ανταιτήσεως για την άρση των αποτελεσμάτων της εκτελέσεως περιλαμβάνεται στο άρθρο 58, σημείο 5, του Onvršni zakon (νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως, Narodne novine, αριθ. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 154/11 και 70/12), και όλες οι μεταγενέστερες διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση προβλέπουν τον ίδιο χρονικό περιορισμό για την αναζήτηση των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.

Οι κανόνες περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων περιλαμβάνονται στα άρθρα 1111 έως 1120 του Zakon o obveznim odnosima (νόμου περί ενοχών, Narodne novine, αριθ. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 και 29/18) και η βασική διάταξη περιλαμβάνεται στο άρθρο 1111, παράγραφος 1, που ορίζει ότι : «[σ]ε περίπτωση περιουσιακής μεταβίβασης, με οιονδήποτε τρόπο, από ένα πρόσωπο σε άλλο, χωρίς η μεταβίβαση αυτή να στηρίζεται σε νομική πράξη, απόφαση δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής ή στον νόμο, ο λήπτης του πλουτισμού οφείλει να επιστρέψει το όφελος που αποκόμισε ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατό, να αποδώσει την αξία του».

Οι διάδικοι στην υπό κρίση υπόθεση αμφισβητούν, μεταξύ άλλων, τη δικαιοδοσία του επιληφθέντος δικαστηρίου, διότι η εναγομένη είναι εταιρία εγκατεστημένη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και, με το υπόμνημά της αντικρούσεως, αμφισβήτησε τη δικαιοδοσία των κροατικών δικαστηρίων.

Το Trgovački sud u Zagrebu (εμποροδικείο του Ζάγκρεμπ) αποφάνθηκε ότι δεν είναι αρμόδιο, εφαρμόζοντας εσφαλμένα τον κανονισμό (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για

τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1) [παραλειπόμενα], ο οποίος, στο άρθρο 66, παράγραφος 1, ορίζει ότι: «[ο] παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα [σελ. 3 του πρωτοτύπου] δημόσια έγγραφα που εκδίδονται ή καταγράφονται και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά την 10η Ιανουαρίου 2015». Το εν λόγω δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία, λόγω μη υπάρξεως ειδικής διατάξεως περί διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων σε υποθέσεις αδικαιολόγητου πλουτισμού, με αποτέλεσμα την εφαρμογή του κανόνα γενικής δωσιδικίας του δικαστηρίου της κατοικίας του εναγομένου. Λόγω του ότι η επίμαχη αγωγή ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 2014, εφαρμοστέος είναι εν προκειμένω ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) [παραλειπόμενα], και επειδή η ορθή ερμηνεία της έννοιας του όρου «οιονεί αδικοπραξία» ή της φράσεως «θέματα αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων» δεν είναι τόσο προφανής ώστε να μην αφήνει κανένα περιθώριο εύλογων αμφιβολιών, αποφασίστηκε να υποβληθεί για τα εν λόγω ανεπίλυτα ζητήματα η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκειμένου να διαπιστωθεί εάν τα κροατικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς. Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του ζητήματος αυτού είναι αναγκαία προκειμένου το Visoki trgovački sud (ανώτερο εμποροδικείο) να μπορέσει να εκδώσει τη δική του απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση και το αντικείμενο της προδικαστικής παραπομπής αποτελεί ζήτημα γενικού ενδιαφέροντος για την ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης.

[παραλειπόμενα: αναστολή της διαδικασίας έως την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου και υπενθύμιση των σχετικών διατάξεων του εθνικού δικαίου]

## **I. Πρώτο ερώτημα**

Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ορίζει ότι «[π]ρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος: [...] 3) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός».

Δεδομένου ότι ο ήδη γνωστός στο ρωμαϊκό δίκαιο θεσμός του αδικαιολόγητου πλουτισμού (η νομική βάση είναι η αναγκαστική εκτέλεση που κρίθηκε μη σύλληπη και η ενάγουσα ζητεί τώρα την επιστροφή των καταβληθέντων λόγω παρελεύσεως της προθεσμίας ενός έτους που τίθεται για την αναζήτηση των ποσών αυτών στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως) εμπίπτει στην έννοια της οιονεί αδικοπραξίας, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι τα κροατικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία ως δικαστήρια του τόπου όπου επήλθε ο αδικαιολόγητος πλουτισμός. Το συνδεδειγμένο στοιχείο στην περίπτωση οιονεί

αδικοπραξίας είναι ο τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός και το *forum delicti* δεν έχει συνήθως εφαρμογή επί αξιώσεων που στηρίζονται στον αδικαιολόγητο πλουτισμό, με αποτέλεσμα η διάταξη αυτή να γεννά αμφιβολίες, καθόσον ο κανονισμός 44/2001 προβλέπει μεν ειδική δικαιοδοσία για τις οιονεί αδικοπραξίες, αλλά δεν παρέχει τον κατάλληλο σύνδεσμο για τον προσδιορισμό του τόπου με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση, επειδή στην περίπτωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού δεν υφίσταται ζημία.

Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η έννοια της ενοχής «εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» περιλαμβάνει κάθε αξίωση απορρέουσα από την αστική ευθύνη εναγομένου που δεν εμπίπτει στις διαφορές «εκ συμβάσεως», κατά το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 (βλ. αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, Καλφέλης, 189/87, EU:C:1988:459, σκέψεις 17 και 18, της 13ης Μαρτίου 2014, Brogsitter, C-548/12, EU:C:2014:148, σκέψη 20, και της 28ης Ιανουαρίου 2015, Kolassa, C 375/13, EU:C:2015:37, σκέψη 44).

Στις προτάσεις του, της 17ης Απριλίου 2016, στην υπόθεση *Gazdasagi Versenyhivatal κατά Siemens Aktiengesellschaft Österreich* (C-102/15, EU:C:2016:225), ο γενικός εισαγγελέας πρότεινε, επικουρικός, στο Δικαστήριο να απαντήσει στο υποβληθέν ερώτημα ότι, για την ορθή ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, αγωγή με αντικείμενο την απόδοση [σελ. 4 του πρωτοτύπου] αδικαιολόγητου πλουτισμού δεν συνιστά «διαφορά από ενοχή εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Εντούτοις, δεδομένου ότι το Δικαστήριο ακολούθησε την πρώτη πρόταση, δεν έλαβε θέση επί του ζητήματος αυτού (στην εν λόγω υπόθεση δεν επρόκειτο για αστικού δικαίου διαφορά, διότι η υπόθεση αφορούσε την ανάκτηση ποσών τα οποία είχαν καταβληθεί στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας).

Στην υπόθεση *Austro-Mechana*, η οποία είχε ως αντικείμενο αίτηση του *Oberster Gerichtshof* (Ανώτατου Δικαστηρίου, Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, το Δικαστήριο επισήμανε, με την απόφαση της 21ης Απριλίου 2016 (C-572/14, EU:C:2016:286) ότι: «[τ]ο άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αγωγή με την οποία ζητείται η καταβολή αμοιβής που οφείλεται δυνάμει εθνικής ρυθμίσεως, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία θέτει σε εφαρμογή το σύστημα της “δίκαιης αποζημιώσεως” του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, καταλέγεται στις αξιώσεις από “ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας”, κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού αυτού».

Ένας παρόμοιος κανόνας ειδικής δικαιοδοσίας για την ίδια περίπτωση περιλαμβάνεται και στον κανονισμό 1215/2012, αλλά το άρθρο 7, σημείο 2, του

κανονισμού αυτού ορίζει ότι: «[π]ρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος [...] ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός».

Ο κανονισμός 44/2001 αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 12, ότι η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικές δωσιδικίες που θα ισχύουν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για τη διευκόλυνση του έργου της δικαιοσύνης. Εν προκειμένω, υπάρχει όντως στενός σύνδεσμος μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς και διευκολύνεται το έργο της δικαιοσύνης, καθόσον η εναγομένη ήταν αυτή που κίνησε, στη Δημοκρατία της Κροατίας, την πρώτη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας της καταβλήθηκε ορισμένο ποσό, ενώ μεταγενέστερα διαπιστώθηκε ότι τούτο αντέβαινε στους κανόνες της δικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως. Όλα δε τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται επίσης στη Δημοκρατία της Κροατίας.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται είναι, συνεπώς, εάν αγωγή η οποία ασκείται, βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων εμπίπτει στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 για τις ενοχές εξ «οιονεί αδικοπραξίας», λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού αυτού προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι «πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος: [...] 3) ως προς ενοχές εξ [...] οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός».

## II. Δεύτερο ερώτημα

Επιπροσθέτως, ο αδικαιολόγητος πλουτισμός επήλθε, στην υπό κρίση υπόθεση, στο πλαίσιο κινηθείσας δικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως, η οποία δεν ήταν σύννομη και η επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως ζητείται τώρα ενώπιον του ίδιου δικαστή, το δε άρθρο 22, σημείο 5, του κανονισμού 44/2001 προβλέπει ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους του τόπου εκτελέσεως έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία. **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**

Συγκεκριμένα, η είσπραξη της απαιτήσεως πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, η οποία κρίθηκε μεταγενέστερα, με απόφαση του *Vrhovni sud* (Ανώτατου Δικαστηρίου), ότι δεν είχε διεξαχθεί σύννομα όσον αφορά την ενάγουσα. Η ανάκτηση των ποσών που είχαν καταβληθεί δεν μπορούσε να ζητηθεί στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, επειδή είχε παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους από την ημερομηνία αναγκαστικής εισπράξεώς της, με αποτέλεσμα η ενάγουσα να πρέπει, κατ' εφαρμογήν των κανόνων που διέπουν τη δικαστική

διαδικασία εκτελέσεως, να ασκήσει αγωγή του αστικού δικαίου για την ανάκτηση του επίμαχου ποσού. Λαμβανομένου υπόψη του στενού συνδέσμου που υφίσταται μεταξύ της εν λόγω ένδικης διαδικασίας αστικού δικαίου και της δικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως, τίθεται επίσης το ερώτημα αν τα κροατικά δικαστήρια έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς.

Επομένως, το δεύτερο ερώτημα που τίθεται είναι εάν οι ένδικες διαδικασίες αστικού δικαίου που κινούνται για την επιστροφή ποσών τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στο πλαίσιο [μη σύννομης] διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, λόγω του χρονικού περιορισμού που τίθεται για την αναζήτηση των ποσών αυτών στο πλαίσιο της ίδιας δικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως, εμπίπτουν στην αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία του άρθρου 22, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, κατά το οποίο τα δικαστήρια του κράτους μέλους του τόπου εκτελέσεως έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία.

#### Προδικαστικά ερωτήματα

1. Εμπίπτει αγωγή για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων, η οποία ασκείται βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 για τις ενοχές εξ «οιονεί αδικοπραξίας», λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι «[π]ρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος: [...] 3) ως προς ενοχές εξ [...] οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιολόγο γεγονός»;

2. Πρέπει να θεωρηθεί ότι οι ένδικες διαδικασίες αστικού δικαίου που κινούνται για την επιστροφή ποσών τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στο πλαίσιο [μη σύννομης] διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, λόγω του χρονικού περιορισμού που τίθεται για την αναζήτηση των ποσών αυτών στο πλαίσιο της ίδιας δικαστικής διαδικασίας εκτελέσεως, εμπίπτουν στην αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία του άρθρου 22, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, κατά το οποίο τα δικαστήρια του κράτους μέλους του τόπου εκτελέσεως έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία;

Η παρούσα αίτηση συνοδεύεται από αντίγραφα του δικογράφου της αγωγής (σελίδες 1 έως 8 της δικογραφίας), του υπομνήματος αντικρούσεως (σελίδες 43 έως 47 της δικογραφίας), της διατάξεως του *Trgovački sud u Zagrebu* (εμποροδικείου του Ζάγκρεμπ) [παραλειπόμενα] της 20ής Μαρτίου 2019 (σελίδες 78 έως 82 της δικογραφίας), της εφέσεως κατά της διατάξεως αυτής (σελίδες 86 έως 88 της δικογραφίας), του υπομνήματος απαντήσεως (σελίδες 91 έως 94 της δικογραφίας) και της διατάξεως περί αναστολής της διαδικασίας, της 6ης Μαΐου 2020.

Ζάγκρεμπ, 6 Μαΐου 2020

[Παραλειπόμενα] [σελ. 6 του πρωτοτύπου] [Παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ